

اهمیت و نقش اخلاق در ورزش و المپیک

سید محمد حسین رضوی^۱

سید محمد نیازی^۲

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۹/۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۱۰/۱۴

هدف از پژوهش حاضر، بررسی اهمیت و نقش اخلاق در بازی‌های المپیک و اهداف عمده آن و تاثیر این رویداد بزرگ جهانی بر رویکردهای معنوی و اجتماعی در جوامع بشری است. بازی‌های المپیک، میراثی از انسان‌های قبل از میلاد است. تمایل ذاتی و همیشگی فطرت انسان به رویکردهای اخلاقی در همه دوران و زمینه‌ها، او را بر آن داشته تا به منظور رجوع فطرت به اخلاق، نمادهایی پدید آورد که مظهر همبستگی و انسجام آنها باشد. با گذشت زمان، گاهی این رویدادها از اهداف اصلی که مد نظر پدید آورندگان آن است، دور شده و جوامع را با مشکلاتی روبرو می‌سازد. بنابراین، در هر دوره‌ای، محققان با مطالعه و تجزیه و تحلیل اهداف این رویدادها با مقتضیات اخلاقی همان دوره و با تکیه بر تمایل ذاتی فطرت انسان‌ها به رویکردهای اخلاقی، می‌توانند زمینه اثر بخشی متقابل اخلاق و بازی‌های المپیک را فراهم آورند. بازی‌های المپیک و ورزش، یک مکتب کامل تعلیم و تربیت است؛ مکتبی که از طریق آن می‌توان اهداف گوناگون تربیتی را به نسل جوان منتقل کرد. تواضع و ادب در ورزش، بازی عادلانه و خصایل پهلوانی، بیانگر اخلاق نیکوی ورزشی در رویدادهای بزرگی چون المپیک است. این قلمرو، فضای مناسبی برای توسعه ارزش‌های بشر دوستانه است و شرکت‌کنندگان در بازی‌های المپیک برای کسب تجارب اجتماعی، با رنگ‌ها، نژادها و عقاید مختلف دور هم جمع می‌شوند و با علاقه ذاتی، این ارزش‌ها را توسعه می‌بخشند.

واژگان کلیدی: اخلاق، بازی‌های المپیک و ورزش

^۱دانشیار دانشگاه مازندران

^۲دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه شمال (نویسنده مسئول): E-mail:

مقدمه

بازی‌های المپیک، میراثی از انسان‌های قبل از میلاد است که زمان برگزاری آن به سال 776 قبل از میلاد مسیح برمی‌گردد. المپیک باستان، قبل از عصر طلایی تمدن یونان شکل گرفت و جشن‌های آن هر چهار سال یک بار و به مدت ۱۲۰۰ سال به شکل مداوم برگزار می‌شد. مورخان در نحوه پیدایش و اصل این بازی‌ها اختلاف نظر دارند، ولی همگی معتقدند که این بازی‌ها در دشت المپیا در منطقه آلیس - حدود ۳۰ کیلومتری بندر کاتاکونو در ساحل شمال غربی پلوپوننوس در یونان - برگزار می‌شد. (بهمنش، ۱۳۷۹: ۳۲)

تاریخ شروع المپیک را ۱۲۵۳ تا ۸۸۴ سال قبل از میلاد حضرت مسیح نقل کرده‌اند. در آن زمان هم بازی‌ها با اجرای مراسم و جشن خاص افتتاح می‌شد و قبل از شروع در معبد زئوس، قربانی می‌کردند. پیر دو کوبرتن و تعدادی از دوستان فاضل و معلم او، کمیته بین‌المللی المپیک را در روز ۲۳ ژوئن سال ۱۸۹۴ در جلسه‌ای در دانشگاه سوربن پاریس بنیانگذاری کردند. او که اطلاعات وسیع و بی‌نظیری از تاریخ یونان باستان و تمدن آن کسب کرده بود با بیان این که المپیا و المپیک‌ها، مظهر یک تمدن جامع میان کشورها، شهرها و قهرمانان نظامی و حتی مذاهب باستان هستند، دنیا را پس از سال‌ها جنگ، ستمگری و دیکتاتوری، متوجه اصول کلی آزادی، آرامش و برادری در سایه ورزش کردن، تندرست شدن و شرکت در مسابقه‌های ورزشی نمود و با تکاپویی خستگی‌ناپذیر، نهضت بزرگی برای اصلاح دانش و پاکی نیروهای فکری و جسمی برپا کرد و در این راه با جان و دل کوشش کرد. (Finley, 1976: 36-39)

پیر دو کوبرتن مانند بسیاری از متخصصان تعلیم و تربیت زمان خود، عقیده داشت که از راه ورزش، بسیاری از بحران‌های اجتماعی قابل حل است و همچنین معتقد بود ایجاد یک سازمان و نظام ورزشی کاملاً رقابت‌آمیز، می‌تواند جوانان را تشویق و از خواب غفلت بیدار کند. او توانست این اهداف را در تمام جهان گسترش دهد و نهضتی جهانی پدید آورد که در کاهش ستیزه‌های سیاسی و درگیری ملت‌ها موثر باشد. (سجادی، ۱۳۷۹: ۲۵)

کوبرتن، احیاکننده بازی‌های المپیک، توسعه‌دهنده ورزش‌ها نبود. او یک دانشجو و یک معلم بود و در دنیای مدرن نخستین کسی بود که تشخیص داد چگونه با سازماندهی ورزش‌ها و بازی‌ها، ورزشکاران به فواید جسمانی بیشتری دست می‌یابند. همچنین تصور می‌کرد فرهنگ مطلوب و کیفیت‌های معنوی و اخلاقی وجود دارند که کسب شدنی‌اند. حرفه و تخصصی که بر مبنای هوس و هیجان باشد، کامل نیست و روشن است که تنها حرفه‌ای به بار می‌نشیند که بر اصول اخلاقی استوار باشد؛ به ویژه وقتی که دست

اندرکاران ورزش باورهای فلسفی و اخلاقی خود را به صورت منطقی و منظم توسعه داده باشند تا بهترین
علائق و خواسته‌های بشر را منعکس سازند. (Burundi, 1963: 56)

ورزشکاران در آموزه‌های اخلاقی، واقعیت‌ها و ارزش‌ها را جستجو می‌کنند و مربیان نیز از این راه
می‌توانند به مطالعه معنی، ماهیت، اهمیت و منبع ارزش‌ها در ورزش بپردازند. این مبانی، راهنمای مربی و
ورزشکار در تعیین اهداف و اصول و تامین کننده ابزاری منطقی برای ارزیابی ارزش خدماتی ورزش در
برنامه‌های رسمی و غیر رسمی است. توسعه اصول اخلاقی برای داوطلبان ورزش حرفه‌ای، لازم است؛
چنان که در این صورت، زمینه فکری مشترکی در مورد حرفه تخصصی خواهند داشت و بدرستی قادر به
تبلیغ ارزش‌ها و مفاهیم ورزش خواهند بود. همچنین، انگیزه کافی برای دستیابی به مدارج بالای حرفه‌ای
خواهند داشت و از توانایی موثر برای ارزیابی عملکردها برخوردار خواهند شد. (Chang, 1985: 56-
59)

در جامعه متحول امروزی، مردم مشتاق اند تا از چگونگی تاثیر ورزش بر مواردی چون: عملکرد
انسان، سطح کیفی زندگی، خلاقیت و ابتکار انسانی آگاه باشند. رعایت اصول اخلاقی کامل در تربیت بدنی
و ورزش برای تفسیر ارزش‌های جامعه موثر بوده و برنامه‌ها را متناسب با نیاز شکل خواهد داد. بسیاری از
متخصصان از آنچه در حوزه حرفه‌ای‌شان در جریان است ناخرسندند. آنها با یاری جستن از اصول اخلاقی
ورزش از نقش مفید انسانی و اجتماعی خود آگاه می‌شوند و در این راستا با همکاری یکدیگر تلاش
خواهند کرد. اگر تاریخ یونان را که در ۱۲۰۰ سال نقش مهم تمدن یونان در بازی‌های المپیک را به نمایش
گذارده است، مورد بررسی قرار دهیم به این نتیجه می‌رسیم که خدایان یونان تنها از نظر بدنی کامل نبودند،
بلکه فرزانه و باهوش نیز بوده‌اند و این نشانگر آن است که نوع بشر در پی توسعه همه جانبه‌ای از جهت
جسمانی، ذهنی و معنوی است. (کدخدازاده، ۱۳۷۲: ۱۶)

کوبرتن عقیده داشت عضلات، برای تعالیم معنوی هستند و از ورزش به عنوان وسیله‌ای برای
پاک‌نگاه‌داشتن اجتماع و مقابله در برابر شیاطین و اعتیاد به مشروبات الکلی یاد می‌کرد. وی معتقد بود که
ورزش عاملی برای کسب منافع اجتماعی و اخلاقی است و قوانین بازی، سمبل قوانین زندگی آزاد و
دموکراتیک اند. (هو چنگ، ۱۳۷۲: 36)

فرد در بازی‌ها، دموکراسی را در عمل تجربه می‌کند و قدردانی از او بر پایه قابلیت‌های حرکتی
است. وضعیت و جایگاه اقتصادی، نژاد، زمینه رشد و سایر خصوصیات تبعیضی در بازی نقشی ندارند. اجرا
و عملکرد ملاک و اساس موفقیت، پیروزی و برتری است. (کدخدازاده، ۱۳۷۳: ۷۶)

تکامل اخلاقی، جستار گسترده‌ای است که رشد احساسی، عاطفی و اجتماعی را در بر می‌گیرد.
هدف تکامل اجتماعی با تسهیل سازگاری‌های شخصی (شخصیتی) و گروهی و تطابق‌پذیری به عنوان
عضوی از جامعه در ارتباط است. فعالیت‌ها و برنامه‌های ورزشی به شرط هدایت اصولی، بهترین موقعیت
برای چنین سازگاری‌هایی را فراهم خواهد کرد. در جامعه دموکراتیک، رشد عاطفی و وجدان گروهی و

حس زندگی جمعی، ضروری است. مواردی چون: کمک بازیکنان به یکدیگر، احترام به حقوق دیگران، تمایلات شخصی را فدای خواست گروه کردن، واقعیت و عینیت بخشیدن به زندگی جمعی به عنوان عاملی برای موفقیت اجتماع، از مهمترین اهداف برنامه‌های المپیک است و در تمام عرصه‌های ورزشی مورد تاکید قرار خواهند گرفت. (Lundy, 1989: 76-78)

لازم است در ورزشکاران حس تعلق به گروه و احساس مسئولیت نسبت به هدایت اعمال در جهت مطلوب، به وجود آید باید مقررات و خصلت‌های ورزشکاری گسترش یابد و در تمام فعالیت‌ها و برنامه‌ها رعایت شود. خصلت‌هایی چون: تواضع، هم‌فکری، راست‌گویی، عدالت، درست‌کاری، احترام به بالادست، پابندی به مقررات به طور قابل ملاحظه‌ای کارایی اجتماعی را بالا خواهد برد. (Miller, 1992: 23)

از نظر پیر دو کورتن - بنیانگذار کمیته بین‌المللی المپیک و دوره جدید المپیاد - بازی‌های المپیک تنها یک رویداد ورزشی قلمداد نمی‌شود، بلکه نقطه عطفی در حرکت وسیع‌تر اجتماعی و فرهنگی است. حرکتی که از راه بازی و ورزش، زمینه تکامل و رشد انسان را فراهم می‌سازد و جهان را به مکانی برای سالم زیستن تبدیل می‌کند. همان‌طور که نوشته شده است طرح پیشنهادی کورتن برای برگزاری بازی‌های نوین المپیک در واقع یک راه حل اساسی است که به منظور پایان بخشیدن به بحران‌های عمیق سیاسی و اجتماعی آن زمان بود. او مانند بسیاری از همفکران خود، معتقد بود که راه حل مشکلات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی، دگرگونی وضع موجود جامعه است. (Wallechinsky, 1996: 89-91)

وی با این فکر و اندیشه، تشکیل و گسترش باشگاه‌های ورزشی را دنبال کرد و در ادامه به برپایی نهضتی عظیم‌تر برآمد که همان برگزاری بازی‌های المپیک، هر چهار سال یک بار، بین جوانان سراسر جهان بود. کورتن برای انسجام بخشیدن به اندیشه خود، از المپیک باستان کمک گرفت و این اصل را به سراسر جهان برد. او ادعا کرد مشارکت جوانان در رویدادهای ورزشی منجر به پیدایش یک نهضت خواهد شد. نهضتی که می‌تواند به ستیزه‌های بین‌المللی به نحو شایسته‌ای پایان بخشد و در ضمن حاوی صلح و دوستی و تفاهم ملل باشد. به عبارت دیگر، او بازی‌های المپیک را پایه‌ای برای ایجاد تغییرات فرهنگی، اجتماعی و معنوی مناسب دانست و نام المپیز را بر این اندیشه فرهنگی نهاد. (اوست، ۱۳۷۴: ۴۶)

در اساس نامه کمیته بین‌المللی المپیک به پرورش و تقویت ویژگی‌های بدنی و اخلاقی که مبنای ورزش را تشکیل می‌دهند، تاکید و توجه بسیار شده است. ورزش ابزاری برای تعلیم و پرورش جوانان محسوب می‌شود، زیرا در میادین ورزش و مسابقات، تفاهم و دوستی بسیار نزدیکی بین ملل مشاهده می‌شود. (Burundi, 1963: 56)

باید توجه داشت که اخلاق ورزشی زیرمجموعه شخصی ارزش‌شناسی است و به تعریف خصوصیات و معیارهای اخلاقی کمک می‌کند و به عنوان پایه‌ای برای رفتار فردی محسوب می‌شود. تقویت رفتار اخلاقی از مهمترین اعمال ورزش است. ورزشکاری که با رعایت مقررات و قوانین با خصایل

پهلوانانه و ورزشکارانه به رقابت می پردازد، بدون شک مورد احترام هم تیمی های خود خواهد بود. رشد موثر اخلاق با طرز برخورد، ادراکات و ارزش ها در ارتباط است؛ به دلیل این که ورزش مواردی از قبیل کمک به افراد برای توسعه پاسخ مناسب به فعالیت جسمانی و شناخت آثار سلامت بخش فعالیت ها و کمک به استفاده بهتر از اوقات فراغت را مورد توجه قرار می دهد. ورزشکاران باید نگرش مثبت و اخلاقی خود نسبت به ورزش، احترام به پیشروان رشته و شرکت در بازی ها و فعالیت های گروهی را توسعه دهند. (کاشف، ۱۳۷۹: ۳-۸)

دست اندرکاران ورزش حرفه ای در سطح المپیک باید جوانان را در تشخیص نظام ارزشی و سنجش ادراکات دیدگاه ها و تفکر درباره آنها یاری دهند. البته این به معنی تحمیل نظام ارزشی شخصی نیست، بلکه به معنی برانگیختن بیشتر ورزشکاران حرفه ای المپیک برای تحلیل و ارزشیابی ارزش ها و نظرات است. اتحاد و همبستگی، زیر بنای اهداف فردی یا گروهی است و در المپیک همواره بر این اصل تاکید می شود. بازی های المپیک باید بر ویژگی های رهبری و اطاعت و پیروی، تاکید کند. این موارد در رسیدن به کمال و لذت، لازم و ملزوم یکدیگرند. (رمضانی نژاد، ۱۳۷۸: ۵۶) ورزش، در فرهنگ جامعه و ملل جهان جایگاه خاصی دارد. سیاست کشورها، سیستم های حکومتی اقتصاد و فرایندهای تربیتی از آن تاثیر می پذیرند. از آنجا که فعالیت بدنی و ورزش بخش مهمی از میراث فرهنگی ملل است، نه تنها از جنبه زیست شناسی، بلکه از دیدگاه اخلاق، جامعه شناسی و روان شناسی نیز باید مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. (سروستانی، ۱۳۷۲: ۷۶)

اهداف نهضت المپیک نیز از همین واقعیت سرچشمه و توسعه یافته است. در حال حاضر این اهداف با چهار عنوان در منشور المپیک مطرح شده است:

- ۱) ترویج و توسعه آن دسته از ویژگی های اخلاقی و جسمانی که اساس کار ورزش است.
- ۲) تعلیم و تربیت جوانان از طریق ورزش به منظور ایجاد تفاهم بیشتر بین آنها و دوستانشان و همچنین کمک به ساختن دنیای بهتر و صلح آمیزتر.
- ۳) انتشار و ترویج اصول المپیک در سراسر جهان و ایجاد خیر خواهی جهانی.
- ۴) گرد آوردن ورزشکاران جهان در یک جشنواره عظیم هرچهار سال یکبار در بازی های المپیک (سجادی، ۱۳۷۹: ۲۵)

با توجه به اهداف چهارگانه بالا، درمی یابیم این بازی ها چیزی فراتر از تعدادی مسابقات است که به خواهد هر چهار سال یک بار در نقطه ای از گیتی برگزار شود. در این اهداف، مسائل اساسی اخلاقی، آموزشی و پرورش نهضت و فلسفه المپیک در سطح بین مللی نهفته است. بازی های المپیک و ورزش، یک مکتب کامل تعلیم و تربیت است Y مکتبی که با آن می توان اهداف گوناگون تربیتی را به نسل جوان منتقل کرد. تواضع و ادب در ورزش از نشانه های تربیت فردی است و بازی عادلانه، خصایل پهلوانی، بیانگر

اخلاق نیکوی ورزشی در رویدادهای بزرگی چون المپیک است. ورزش به طور منطقی تجربه بازی آزاد منبانه را به آن حدی از کمال می‌رساند که ورزشکاران اهمیت و ارزش زندگی جمعی و مشارکت در آسایش عمومی را درک می‌کنند. این قلمرو، فضای مناسبی است برای گسترش ارزش‌های بشر دوستانه و شرکت کنندگان در بازی‌های المپیک برای کسب تجارب اجتماعی با رنگ‌ها، نژادها و عقاید مختلف دور هم جمع می‌شوند و علاقه ذاتی برای گسترش این ارزش‌ها را به وجود می‌آورند.

روش پژوهش

این تحقیق از نوع مروری و تحلیلی است که با بررسی مقاله‌های پژوهشی و کتاب‌های تاریخی - فرهنگی در زمینه تمدن و فرهنگ انجام شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

پیمان و تعهد تربیتی المپیک (المپیزم) به عنوان زیر بنای فکری و نظری بازی‌های المپیک (بزرگترین رویداد ورزشی جهان) به خوبی در منشور المپیک بیان شده است. بر این اساس "کمیته بین مللی المپیک" و سایر تشکیلات علمی - آموزشی وابسته به آن، مانند آکادمی بین‌المللی المپیک، کتابخانه لوزان سوئیس و همچنین کمیته‌های ملی المپیک، موظف هستند بازی و ورزش را بخشی از فلسفه زندگی اجتماعی مردم قرار دهند و نقش تربیتی آن را در مراکز آموزشی، تفریحی و ورزشی برای آنان آشکار سازند و در جهت تحقق اهداف اجتماعی - فرهنگی و انسانی ورزش و المپیک در سطح ملی و بین‌المللی گام بردارند. (رمضانی نژاد، ۱۳۷۸: ۵۶) از طرف دیگر، همان طور که در اهداف بازی‌های المپیک باستان مشهور است، تلاش برای حفظ آمادگی و برتری جسمانی، توجه به تناسب و زیبایی اندام، بخشی از فلسفه زندگی و آرمان تربیتی یونانیان را تشکیل می‌داد (Burundi, 1963: 56) پس اگر بتوان عناصر اصلی یک فلسفه کاربردی را در زندگی امروزی، تندرستی، آرامش و نیکی (تئوری زندگی) نامید، می‌توان بازی، ورزش و تجلی آنها در المپیک را بخشی از فلسفه زندگی شرکت کنندگان در نظر گرفت؛ چون تندرستی در زندگی با ورزش به دست می‌آید و بخشی از آرامش در زندگی ناشی از سلامتی و تندرستی است و نهایت این‌که جوهر اصلی ورزش، هدایت افراد به سمت خیر و نیکی و پرهیز از رفتارهای ضد آرامش و ضد سلامتی است. (آوست، ۱۳۷۴: ۴۶) یک انسان کامل از فعالیت‌های فکری مانند فلسفه، برای مغز و ذهن (اندیشه و عقل) و از زیبایی و هنر، برای احساس و از ورزش، برای بدن استفاده می‌کند. اگر چه حرکت و مهارت نیز بخشی از هنر و برای پرورش احساس زیبا شناختی است، ولی نقش ورزش و المپیک فقط برای بدن نیست، بلکه مراقبت از کل فرد یا خود است. (Lundy, 1989: 76-78) از نظر کوبرتن نیز این اجزا به عنوان فلسفه کاربردی، زندگی افراد بشر را شاد می‌سازد. بنابراین، آموزش آرمان و اهداف المپیک تلاش

برای تعادل، رشد و کمال فردی و انسجام شخصیت است که ریشه‌های یک حیات لذت بخش را تشکیل می‌دهد؛ به طوری که از این نظر می‌توان ورزش و المپیک را در کنار مذهب قرار داد، چون هدف هر دو کامل کردن فرد است و هر دو از آدمی می‌خواهند که به بالاترین پتانسیل وجودی خود نزدیک شوند. (سجادی، ۱۳۷۹: ۲۵) از نظر کوبرتن، خالق بدن و عضله همان خالق روح است و زیبایی اخلاقی و زیبایی جسمانی باید در کنار هم باشند و زندگی واقعی نیز خوب زیستن با این دو عنصر است. (کدخدازاده، ۱۳۷۳: ۷۶) همچنین، شکل‌گیری سازمان‌ها و تشکیلات ورزشی در سطح منطقه‌ای و قاره‌ای با الهام از "کمیته بین‌المللی المپیک" می‌تواند نقش خوبی در این زمینه ایفا کنند، چون آنها می‌توانند از طریق ورزشکاران، صلح و دوستی را از مرزهای خود عبور دهند و آن را مانند سایر کالا، صادر نمایند و در یک داد و ستد بدنی و مهارتی که بهترین مبارزه صلح آمیز است، حقوق بین‌المللی را بشناسند و رعایت نمایند. (رمضانی نژاد، ۱۳۷۸: ۵۶) این تفاهم بین‌المللی، دنیا را شاد و دلپذیر می‌سازد به ویژه این‌که در فرآیند جهانی شدن می‌توان از برخی نمادهای المپیک مانند تعداد و نحوه ترکیب حلقه‌ها، رنگ پرچم المپیک، رنگ حلقه‌ها و غیره برای وحدت جهانی سود برد. در نهایت ایفای این نقش سازنده در هر جامعه‌ای به شناسایی محورهای آموزشی حرکت المپیک و برنامه‌ریزی عملیاتی نیاز دارد؛ به طوری که هر کدام از این محورهای آموزشی را می‌توان دوباره مورد بازبینی دقیق‌تری قرار داد و با استفاده از شرایط بومی - فرهنگی و روش‌های خلاق و ابتکاری اهداف بهداشتی، صلح آمیز، تربیتی و فرهنگی المپیک را توسعه بخشید. تردیدی وجود ندارد که بدون وجود چنین پشتوانه فکری و تربیتی، بازی‌های المپیک، این قدر مهم نمی‌شوند.

بنابراین برای بقا و تقویت این پشتوانه باید از برنامه‌های آموزشی سود جست. (آوست، ۱۳۷۴: ۴۰-۴۶) در این راستا، می‌توان از مدرسه و دانشگاه به عنوان دو مکان فرهنگی برای آموزش محورهای المپیک نام برد و روش‌های تجربه شده جهانی توسط کمیته بین‌المللی المپیک و آکادمی بین‌المللی المپیک را در سطح ملی و منطقه‌ای به کار گرفت. کمیته ملی المپیک می‌تواند با استقرار نمایندگی‌های ویژه در هر استان، برگزاری دوره‌های آموزشی، چاپ مقاله‌ها، کتاب‌ها و بروشورهای آموزشی، استفاده از رسانه‌های گروهی و غیره گام‌های بزرگی بردارد.

منابع

- آوست، دیورا و بوچر، چالز(۱۳۷۴) مبانی تربیت بدنی و ورزش. احمد آزاد.تهران: انتشارات کمیته ملی المپیک
- بهمنش، عطا (۱۳۷۹) بازی‌های المپیک از آغاز تا امروز. انتشارات هاشمی
- رضائی نژاد، رحیم (۱۳۷۳) "بازی جوانمردانه و فرهنگ ایرانیان". ششمین گردهمایی آشنایی با حرکت المپیک، یونان -المپیا.
- سجادی، سید نصر اله (۱۳۷۹) جنبش صد ساله المپیک. موسسه تحقیقاتی و انتشاراتی نور
- صدیق سروستانی، رحمت ا... (۱۳۷۲) "درآمدی بر جامعه شناسی و ورزش". فصلنامه المپیک. کمیته ملی المپیک، شماره ۱.
- کاشف اخلاق، مجید () "بازی‌های المپیک و مقایسه آن با ورزش در ایران باستان". فصلنامه المپیک. کمیته ملی المپیک، سال نهم.
- کدخدازاده، اسماعیل(۱۳۷۳) آتن باز گشت به مبدا. تهران: انتشارات مولف
- کدخدازاده، اسماعیل(۱۳۷۲) بهای برگزاری بازی‌های المپیک. تهران: چاپ ایران مصور
- هو چنگ، جو(۱۳۷۲)"مفهوم آسیایی ورزش همگانی و تاثیر آن بر نهضت المپیک". محمد خبیری. نشریه المپیک. سال اول، شماره دوم.

- Brunde, Avery(1963) **Olympic philosophy**. International Olympic Academy. Olympia, Greece, pp: 65.
- Chang, Ju Ho(1985) "**sport for all and the International Olympic Movement**". paper presented at the international Olympic Symposium by the Ministry of sport and KOE. Hyatt Hotel, Seoul, Korea, pp: 56-59.
- Finley, I.M. and pleket, H. W. (1976) **The first thousand Years of Olympic Games**. Geart Britain, pp: 36-39.
- Lundy, Fernand (1989) "**The Olympic Movement. Grandeurs and paradoxes of its Development Successes**". paper presented at the Seoul Olympiad Anniversary conference, Seoul, Korea, pp: 76-78.
- Miller, D.(1992) **Olympic revolution**. The Olympic Biography of Jan Antonio Samaranch. London, pp: 23.
- Wallechinsky, D. (1996) **Summer Olympics, Sport Illustrated**. Boston, New York, Toronto, London, pp: 89-91.

The Role and Importance of Ethics in Olympic Games

Seyyed Mohammad Hossein Razavi

Ph.D. Assistant Professor of Mazandaran University

Seyyed mohammad Niazi

Ph.D. student, Shomal University

Received: 27 Nov.2013

Accepted: 4 Jan. 2014

The purpose of this study was investigation of role and importance of ethics in Olympic Games and their main goals and the effect of these universal grate events on intellectual and socials attitude in human societies. Olympic Games are inherence of human B.C. Natural tendency of human nature on moral attitudes in all fields and ages cause human creative symbol in order to reject of human nature to morality as their polish manifestation. With spend of ages, sometimes these attitudes faraway from main idea of their creators and cause problem for societies. Therefore, in each ages investigator can provide the field of effective investigation of morality and Olympic Games with study and analyses of goals of this attitude with moral circumstances in same age and with reliance on natural tendency of human nature to moral attitude. Olympic game and sport is complete school of education that we can thereby transition deferent educational goals to young men. Humility and curtesy in sport, fare play and heroic qualities show good sport behavior in grate events such as Olympic Games. These realms provide suitable situation for development of sense of humidity and participant in Olympic Games gathering in order to obtain of social experience with deferent colors, races and opinion and created natural interest for development of these values.

Keyword: Ethics, Olympic Games and Sport